

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španělsko) dne 11. února 2021 – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León v. Delia

(Věc C-86/21)

(2021/C 189/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Žalovaná: Delia

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 45 SFEU a článek 7 nařízení č. [492]/2011 ⁽¹⁾ takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je článek 6 odst. 2 písm. c) nařízení č. 43/2009 ze dne 2. července 2009, jenž nedovoluje uznat služby poskytované v určité profesní kategorii veřejného zdravotního systému jiného členského státu Evropské unie?
- 2) Pro případ, že odpověď na první otázku bude kladná, bylo by možné uznání služeb poskytovaných ve veřejném zdravotním systému členského státu podmínit tím, že předtím budou schválena obecná kritéria srovnatelnosti systémů pro kariérní postup v oblasti zdravotních služeb v členských státech Evropské unie?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 25. února 2021 – X BV v. Classic Coach Company vof, Y, Z

(Věc C-112/21)

(2021/C 189/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X BV

Žalovaní: Classic Coach Company vof, Y, Z

Předběžné otázky

- 1) Je pro určení, že se jedná o „starší právo“ třetí osoby ve smyslu čl. 6 odst. 2 zrušené směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾,
 - a) postačující, že tato třetí osoba užívala v obchodním styku právo uznané právem dotčeného členského státu před zápisem ochranné známky, nebo
 - b) nezbytné, aby tato třetí osoba mohla podle relevantních vnitrostátních právních předpisů zakázat užívání ochranné známky jejím majitelem na základě tohoto staršího práva?

- 2) Je pro odpověď na první otázku rovněž relevantní, zda majitel ochranné známky má ještě starší právo (uznané právem dotčeného členského státu) k označení zapsanému jako ochranná známka, a, pokud ano, je v tom případě relevantní, zda majitel ochranné známky může používání domněle „staršího práva“ třetí osobou zakázat na základě tohoto, ještě staršího uznaného práva?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Brussel (Belgie) dne 2. března 2021 – Proximus NV v. Gegevensbeschermingsautoriteit

(Věc C-129/21)

(2021/C 189/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Proximus NV

Odůpřce: Gegevensbeschermingsautoriteit

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 12 [odst. 2] směrnice 2002/58 ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 2 (písm. f)) této směrnice a článkem 95 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že je přípustné, aby vnitrostátní dozorový úřad z důvodu neexistence odlišně znějících vnitrostátních právních předpisů jako základ pro zveřejnění osobních údajů účastníka v rámci veřejně dostupných účastnických seznamů a telefonních informačních služeb o účastnických číslech, které zveřejňuje samotný provozovatel nebo jiní poskytovatelé, požadoval „souhlas“ účastníka ve smyslu obecného nařízení o ochraně osobních údajů?
- 2) Musí být právo na výmaz podle článku 17 obecného nařízení o ochraně osobních údajů vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní dozorový úřad kvalifikoval žádost účastníka o výmaz z veřejně dostupných účastnických seznamů a telefonních informačních služeb o účastnických číslech jako žádost o výmaz ve smyslu článku 17 obecného nařízení o ochraně osobních údajů?
- 3) Musí být článek 24 a čl. 5 [odst. 2] obecného nařízení o ochraně osobních údajů vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní dozorový úřad z odpovědnosti, která je v nich zakotvena, vyvozoval, že správce musí zavést vhodná technická a organizační opatření, aby další správce, a to poskytovatele telefonních služeb a ostatní poskytovatele účastnických seznamů a telefonních informačních služeb o účastnických číslech, kteří obdrželi údaje od prvně uvedeného správce, informoval o odvolání souhlasu ze strany subjektu údajů podle článku 6 ve spojení s článkem 7 obecného nařízení o ochraně osobních údajů?
- 4) Musí být čl. 17 [odst. 2] obecného nařízení o ochraně osobních údajů vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní dozorový úřad nařídil poskytovateli veřejně dostupných účastnických seznamů a telefonních informačních služeb o účastnických číslech, od kterého je požadováno, aby již nezveřejňoval údaje určité osoby, aby přijal vhodná opatření za účelem informování [provozovatelů] internetových vyhledávačů o žádosti o výmaz?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).